

Kendimi bugün onun yerine koydum
Koyamadım onun yerine kimseyi ve uyudum
Oyaladım kendimi durdum
Pili bitik saat gibi durdum
Durdum
Kendimi bugün aynı yerlerde buldum
Çok تنها, pek yalnız bir de yorgun
Oyaladım kendimi durdum
Hep aynı soruları sordum
Yok oldum
Düşünüp kötüyü yordum
Bi'kenara çekilip uzunca durdum
Durduramadım gözyaşlarımı boşuldum
Neler umdum da bak ne buldum
Ben onun soğuk rüzgarıyla savruldu
İçimin acısı yakıyor kavruldu
Gelen o vakitsiz hasretlere sordum, birşey gelmez elden dediler mahvoldum
İyisimi geri çekileyim ya da savaşıp yara alayım, doğrusu ne bilemedim

Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Ama senden olmuyor kendimi koparamıyorum bir an
Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Bir çıkışını bulup kurtulmalıyım bu yollardan

Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Ama senden olmuyor kendimi koparamıyorum bir an
Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Bir çıkışını bulup kurtulmalıyım bu yollardan

İyisimi geri çekileyim ya da savaşıp yara alayım, doğrusu ne bilemedim

Olabilir mi bundan ötesi?
Nefesi kesiyor bile düşüncesi
Meçhul dünün ertesi ve sular içinde gemilerimin güvertesi
Kulaklarımda acı çeken bir ceylanın ürkek sesi
Nedirki yaşama hevesi?
Bana o hevesi veren o şey de neyin nesi?
Çok sual az moral ve sebebsizce kurmaktan vazgeçemediğim aynı hayal
Hatırlıyorum olanları hayal meyal

Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Ama senden olmuyor kendimi koparamıyorum bir an
Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Bir çıkışını bulup kurtulmalıyım bu yollardan

Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Ama senden olmuyor kendimi koparamıyorum bir an
Vazgeçtim inan kendimden çoktan
Bir çıkışını bulup kurtulmalıyım bu yollardan

İyisimi geri çekileyim ya da savaşıp yara alayım, doğrusu ne bilemedim